

РЕШЕНИЕ

№ 3079

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **992** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от Изпълнителния директор В. С. М., срещу Решение №20206538 от 02.11.2021 г., постановено по АН дело №4360/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-146/01.03.2021 г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/. Със същото на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК, вр. ал.1, т.2 ЗППЦК за нарушение на разпоредбата на чл. 115, ал. 2, т.2 и т.7, вр. ал. 4, пр. 1 ЗППЦК.

Касаторът счита въззивното решение за неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Твърди, че в мотивите на решението СРС не е взел отношение по сочените в жалбата процесуални нарушения, допуснати в хода на АНП, като неправилно е приел, че не са извършени такива в административнонаказателното производство. Оспорва извода на съда, че мястото на нарушението е в [населено място], както е посочено и в АУАН и НП, обосновано само с подаване на жалбата пред СРС. Твърди, че нито едно от твърденията за липса на съставомерност на деянието не е разгледано от съда. Решаващият състав не е мотивирал в решението си с приложението на разпоредбите на чл.115, ал. 4, чл.115,

ал. 2, т. 2 и т. 7 ЗППЦК. Изложени са подробни съображения защо счита, че тези разпоредби в случая не са нарушени. Нито едно от твърденията за липса на съставомерност на деянието не е разгледано от съда. Намира за неправилни изводите за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. По подробно изложени в касационната жалба съображения се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено процесното наказателно постановление.

Ответникът Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че решението на СРС, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №Р-10-146/01.03.2021 г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/. Със същото на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.221, ал.8, т.2 ЗППЦК, вр. ал.1, т.2 ЗППЦК за нарушение на разпоредбата на чл. 115, ал. 2, т.2 и т.7, вр. ал. 4, пр. 1 ЗППЦК, за това, че обявената в ТРРЮЛНЦ и в КФН покана за свикване на общо събрание, насрочено за 31.08.2020 г., не съдържа информация за правото на всеки акционер да включва въпроси в дневния ред на общото събрание и да прави предложения за решения по вече включени въпроси, както и конкретната дата по чл. 115б, ал.1 ЗППЦК.

Противно на изложеното в НП в решението СРС е приел от фактическа страна, че дружеството е санкционирано за това, че посочената информация не се съдържа в публикуваната на интернет страницата му покана за свикване на ОСА. В мотивите на решението е прието, че страните по делото не спорят, че посочената информация не се съдържа в поканата, поради което нарушението е прието за безспорно установено. Други фактически установявания и обсъждане на доводи на страните липсват в частта от мотивите, в които е установена фактическата обстановка. От правна страна въззивният съд е приел, че АУАН съдържа реквизитите по чл.42 ЗАНН, издаден е от оправомощено лице и в срока по чл.34 ЗАНН и е предявен на нарушителя. НП е издадено в 6-месечният срок по чл.34, ал.3 ЗАНН от компетентен орган. Във връзка с възраженията на жалбоподателя относно нередовното му връчване СРС е приел същите за неоснователни, мотивирайки се със своевременното обжалване на НП по съдебен ред. За неоснователни са приети и възраженията за липса на достатъчно обстоятелства по констатираното нарушение, както и относно датата и мястото на извършване на нарушението. Мотивите в тази насока се изчерпват с

извода, че доколкото жалбоподателят е подал жалбата си до СРС за него не е имало съмнение, че нарушението е извършено в [населено място]. Относно датата на нарушението е прието, че същата е посочена ясно и в съответствие с обстоятелствата – след изтичане на срока, в който дружеството е следвало да изпълни задължението си. При тези мотиви СРС е приел, че при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Оносно материалната законосъобразност, като е приел, че старите не спорят относно факта, че изискуемите от закона обстоятелства липсват в публикуваната на интернет страницата на дружеството покана, СРС е приел, че дружеството е реализирало административно нарушение по посочения в НП текст. Предвид това и доколкото мотивирано е прието, че чл.28 ЗАНН в случая е неприложим, въззивният съд е извел извод, че дружеството правилно е санкционирано с минималния размер на санкцията, предвидена в правилно приложената санкционна норма.

При тези мотиви НП е потвърдено.

Решението е неправилно, като постановено при изначално грешно възприета фактическа обстановка. Видно от издаденото НП санкцията е наложена за това, че обявената в ТРРЮЛНЦ и в КФН покана за свикване на общо събрание, насрочено за 31.08.2020 г., не съдържа информация за правото на всеки акционер да включва въпроси в дневния ред на общото събрание и да прави предложения за решения по вече включени въпроси, както и конкретната дата по чл. 115б, ал.1 ЗППЦК, докато навсякъде в мотивите на съдебния акт, неясно защо, съдът е приел, че дружеството е санкционирано за това, че посочената информация не се съдържа в публикуваната на интернет сайта му покана. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105, чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка, съответна на приетото за извършено нарушение. Съдът, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Не става ясно защо СРС е приел за безспорен факта на извършване на нарушението Неправилно възприетата от въззивния съд фактическа обстановка е довела и до неправилни изводи относно състава на нарушението. Освен това необосновано е прието, че страните не спорят относно факта, че в поканата липсват посочените в НП реквизити. В тази връзка не са изложени мотиви относно релевантни за спора факти, оспорени с въззивната жалба. Липсва произнасяне по въпроса наистина ли приетите за липсващи в поканата реквизити не са налице в същата, доколкото жалбоподателят е твърдял противното.

Неправилно установената от въззивния съд фактическа обстановка и липсата на мотиви относно относими към извършеното нарушение факти е пречка за настоящата инстанция да провери законосъобразността на изводите на СРС. Това е така, тъй като съгласно разпоредбата на чл.220 АПК касационната инстанция преценява приложението на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Като не е установил правилно фактите, включително и състава на нарушението, въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на решението. Делото следва да бъде върнато

за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства, като установи фактическа обстановка, съобразно приетото за извършено нарушение, въз основа на която да изведе обосновани правни изводи по същество на спора, като обсъди и мотивирано се произнесе по всички направени от жалбоподателя възражения. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.226, ал.3 АПК. Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №20206538 от 02.11.2021 г., постановено по АН дело №4360/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-146/01.03.2021 г. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на СРС.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.